



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 306/2017-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. mája 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészáros (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vedené pod sp. zn. Rvp 4935/2015 až sp. zn. Rvp 4949/2015, sp. zn. Rvp 5291/2015 až sp. zn. Rvp 5309/2015, sp. zn. Rvp 5549/2015 a sp. zn. Rvp 5550/2015, a sp. zn. Rvp 10177/2015 až sp. zn. Rvp 10180/2015 vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkami Krajského súdu v Trnave Nitre sp. zn. 23 Co 388/2014 zo 17. decembra 2014, sp. zn. 25 Co 385/2014 zo 4. februára 2015, sp. zn. 26 Co 216/2014 zo 16. decembra 2014, sp. zn. 26 Co 247/2014 zo 16. decembra 2014, sp. zn. 23 Co 468/2014 z 26. januára 2015, sp. zn. 9 Co 81/2014 zo 16. decembra 2014, sp. zn. 9 Co 87/2014 zo 16. decembra 2014, sp. zn. 11 Co 235/2014 z 3. decembra 2014, sp. zn. 11 Co 237/2014 z 3. decembra 2014, sp. zn. 26 Co 119/2014 z 18. novembra 2014, sp. zn. 11 Co 46/2014 z 3. decembra 2014, sp. zn. 26 Co 239/2014 z 25. novembra 2014, sp. zn. 9 Co 86/2014 zo 16. decembra 2014, sp. zn. 26 Co 118/2014 z 18. novembra 2014, sp. zn. 9 Co 144/2014 z 27. januára 2015, sp. zn. 11 Co 468/2014 z 28. januára 2015, sp. zn. 9 Co 107/2014 z 27. januára 2015, sp. zn. 9 Co 137/2014 z 27. januára 2015, sp. zn. 11 Co 236/2014 zo 17. decembra 2014, sp. zn. 26 Co 241/2014 zo 16. decembra 2014, sp. zn. 11 Co 174/2014 zo 17. decembra 2014, sp. zn. 24 Co 207/2014 z 28. januára 2015,

sp. zn. 23 Co 231/2014 z 26. januára 2015, sp. zn. 23 Co 397/2014 z 26. januára 2015, sp. zn. 11 Co 243/2014 zo 14. januára 2015, sp. zn. 25 Co 373/2014 zo 4. februára 2015, sp. zn. 11 Co 319/2014 zo 14. januára 2015, sp. zn. 23 Co 437/2014 zo 17. decembra 2014, sp. zn. 23 Co 80/2014 z 19. januára 2015, sp. zn. 23 Co 228/2014 z 26. januára 2015, sp. zn. 11 Co 274/2014 zo 14. januára 2015, sp. zn. 11 Co 275/2014 zo 14. januára 2015, sp. zn. 11 Co 256/2014 zo 14. januára 2015, sp. zn. 11 Co 318/2014 zo 14. januára 2015, sp. zn. 11 Co 393/2014 zo 14. januára 2015, sp. zn. 9 Co 138/2014 z 27. januára 2015, sp. zn. 25 Co 285/2014 z 25. februára 2015, sp. zn. 23 Co 301/2014 z 9. februára 2015, sp. zn. 9 Co 140/2015 zo 14. apríla 2015 a sp. zn. 23 Co 646/2014 z 23. marca 2015, ako aj postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 4935/2015 až sp. zn. Rvp 4949/2015, sp. zn. Rvp 5291/2015 až sp. zn. Rvp 5309/2015, sp. zn. Rvp 5549/2015 a sp. zn. Rvp 5550/2015, a sp. zn. Rvp 10177/2015 až sp. zn. Rvp 10180/2015 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 4935/2015.
2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli v priebehu roka 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkami Krajského súdu v Trnave Nitre (ďalej len „krajský súd“)

uvedenými v záhlaví tohto rozhodnutia (ďalej aj „napadnuté rozsudky“), ako aj postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu.

Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupovala v procesnom postavení žalobkyne v konaniach vedených pred Okresným súdom Trnava, Okresným súdom Dunajská Streda a Okresným súdom Piešťany (ďalej len „okresné súdy“), predmetom ktorých bolo rozhodovanie o náhrade majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom, ktorý bol podľa tvrdení sťažovateľky v rozpore s § 44 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, a v ktorých vystupovala v procesnom postavení oprávnenej. Sťažovateľka sa v konaniach vedených pred Okresným súdom Trnava, Okresným súdom Dunajská Streda a Okresným súdom Piešťany (z dôvodu vylúčenia sudcov na Okresnom súde Senica, Okresnom súde Skalica a Okresnom súde Galanta) domáhala náhrady škody a nemajetkovej ujmy v zmysle podmienok vyplývajúcich zo zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Všeobecné súdy žalobné nároky vo veci samej zamietli. Krajský súd svojimi napadnutými rozsudkami potvrdil v odvolacom konaní prvostupňové rozhodnutia okresných súdov ako vecne správne.

V petite podaných sťažností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej v záhlaví tohto rozhodnutia označených práv napadnutými rozsudkami krajského súdu, ktoré ďalej zruší a predmetné veci mu vráti na ďalšie konanie, prizná jej primerané finančné zadost'učinenie a náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.A K spojeniu vecí na spoločné konanie (bod 1 výroku tohto uznesenia)

Podľa § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

V zmysle § 166 ods. 1 CSP v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také veci, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 166 ods. 1 CSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 4935/2015 až sp. zn. Rvp 4949/2015, sp. zn. Rvp 5291/2015 až sp. zn. Rvp 5309/2015, sp. zn. Rvp 5549/2015 a sp. zn. Rvp 5550/2015, a sp. zn. Rvp 10177/2015 až sp. zn. Rvp 10180/2015 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti

ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, uplatniac citované právne normy, tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

II.B K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými rozsudkami krajského súdu (bod 2 výroku tohto uznesenia)

Ústavný súd po preskúmaní predmetu predmetných sťažností týkajúcich sa napadnutých rozhodnutí krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých napádala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich o jej žalobných nárokoch podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v súvislosti s oneskoreným postupom všeobecných súdov pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vzhľadom na totožnosť tak v osobe sťažovateľky, ako aj totožnosť v použitej právnej argumentácii a skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov všeobecných súdov aj vo veľkom množstve prípadov predošlých (a tiež posudzovaných ústavným súdom, pozn.), ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľke sú nepochybne známe dôvody odmietnutia sťažností v obdobných prípadoch, ako aj vyslovený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku. A keďže v rozsahu použitej zásadnej/kľúčovej argumentácie sťažovateľky voči napadnutým rozsudkom krajského súdu sa táto nemení, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (I. ÚS 369/2014, I. ÚS 373/2014, II. ÚS 458/2014, II. ÚS 503/2015, II. ÚS 504/2015, II. ÚS 506/2015, IV. ÚS 256/2014, IV. ÚS 363/2014), ktoré skončili odmietnutím rovnakých sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v posudzovaných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho pristúpil k odmietnutiu týchto sťažností z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažností ako celku rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených (zrušenie napadnutých rozsudkov krajského súdu a vrátenie vecí na ďalšie konanie a priznanie náhrady trov konania) stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. mája 2017